

ad prophetas patris tui et matris tue. Et ait illi rex israel. Quare congregavit dominus tres reges hos ut traderet eos in manus moab? Dixitque ad eum heliseus. Vivit dominus exercituum in cuius conspectu sto: quod si non vultus iosephat regis iude erubescerem: non attendissem quidem te: nec respexissem. Nunc autem adducite michi psalterem. Cumque caneret psalteres: facta est super eum manus domini. Et ait. Hec dicit dominus. Facite aluenum torrentis huius fossas et fossas. Hec enim dicit dominus. Non videbitis ventum neque pluviam: et aluvius iste replebitur aquis: et biberitis vos et familie vestre et iumenta vestra. Parumque est hoc in conspectu domini: insuper traderet etiam moab in manus nostras. Et percureritis omnem civitatem munitam: et omnem urbem electam: et universum lignum fructiferum succideritis cunctosque fontes aquarum obturabitis: et omnem agrum egregium operietis lapidibus. Factum est igitur mane quando sacrificium offerri solet: et ecce aque veniebant per viam edom. Et repleta est terra aquis. Universi autem moabites audientes quod descendissent tres reges ut pugnarent adversus eos convenerunt omnes qui accincti erant baltheo desuper: et steterunt in terminis primoque mane surgentes: et orto iam sole et aduerso aquarum: viderunt moabites contra aquas rubras quasi sanguinem: dixeruntque. Sanguis gladii est. Pugnauerunt reges contra se: et celi sunt mutui. Nunc perge ad predam moab. Perregeruntque in castra israel. Porro confurgens israel percussit moab: et illi fugerunt coram eis. Venecunt igitur qui vicerant: et percusserunt moab: et civitates destruxerunt: et omnem agrum

optimum mittentes singuli lapides repleverunt: et uniuersos fontes aquarum obturauerunt: et omnia ligna fructifera succiderunt: ita ut muri tantum fructus remaneret. Et circumdata est ciuitas a fundibularijs: et magna ex parte perculsa. Quod cum vidisset rex moab preualuisse scilicet hostes tulit secum septingentos viros eductos gladiis ut irrumperent ad regem edom: et non potuerunt. Accipientesque filium suum primogenitum qui regnaturus erat pro eo obtulit oblatum super murum: et facta est indignatio magna in israel. Stratumque recesserunt ab eo: et reuersi sunt in terram suam. **M**ulier autem quedam de vxoribus prophetarum clamabat ad helisem dicens. Vetus nunc vir meus moriturus est: et tu nosti quia securus tuus fuit dominus deum. Et ecce creditor venit: ut tollat duos filios meos ad seruendum sibi. Cui dixit heliseus. Quid vis ut faciam tibi? Dic michi. Quid habes in domo tua? At illa respondit. Non habeo ancilla tua quicquam in domo mea: nisi parum olei quo ungar. Cui ait. Vade: pete mutuo ab omnibus vicinis tuis vasa vacua non pauca: et ingredere et claude ostium tuum cum intinse fueris tu et filij tui: et mitte inde in omnia vasa hec: et cum plena fuerint tolle. Quia itaque mulier: et clausit ostium super se et super filios suos. Illi offerebant vasa: et illa infundebat. Cumque plena fuissent vasa: dixit ad filium suum. Asser michi adhuc vas. Et ille respondit. Non habeo. Stetitque oleum. Venit autem illa et indicauit hominibus dei. Et ille. Vade inquit vende oleum et redde creditor tuo: tu autem et filij tui vivite de reliquo. Facta est autem quedam

dies: et transibat heliseus per lunam ciuitatem. Erat autem ibi mulier magna: que tenuit eum ut comederet panem. Cumque frequenter inde transiret: diuertebat ad eam ut comederet panem. Que dixit ad virum suum. Animadueto quod vir dei sanctus est iste: qui transit per nos frequenter. Faciamus ergo ei cenaculum paruum: et ponamus ei in eo lectulum et mensam et sellam et candelabrum: ut cum venerit ad nos maneat ibi. Facta est ergo dies quedam: et veniens diuertit in cenaculum: et requieuit ibi. Dixitque ad giesi puerum suum. Voca sunamitem istam. Qui cum vocasset eam: et illa stetit coram eo: dixit ad puerum suum. Loquere ad eam. Ecce sedule in omnibus ministrasti nobis: quid vis ut faciam tibi? Nunquid habes negotium: et vis ut loquar regi sine principii ministerio? Que respondit. In medio populi mei habito. Et ait. Quid ergo vult ut faciam ei? Dixitque giesi. Ne queas. Filium enim non habet: et vir eius senex est. Precepit itaque ut vocaret eam. Que cum vocata fuisset et stisset ante ostium: dixit ad eam. In tempore isto in hac eadem hora si vita comes fuerit: habebis in vtero filium. At illa. Noli queso domine mihi vir dei: noli mentiri ancille tue. Et concepit mulier: et peperit filium in tempore: et in hora eadem qua dixerat heliseus. Creuit autem puer: et cum esset quedam dies et egressus esset ad patrem suum ad meliores: ait patri suo. Caput meum doleo. At ille dixit puero. Tolle: et duc eum ad matrem suam. Qui cum tulisset et duxisset eum ad matrem suam: posuit eum illa super gremium suum usque ad meridiem: et mortuus est. Ascendit autem et collocauit eum super lectulum hominis dei: et clausit

ostium. Et egressa vocauit virum suum. Et ait. Mitte mecum obsecro unum de pueris et asinam: ut regerem usque ad ipminem dei: et reuertar. Qui ait illi. Quamobrem causam vadis ad eum? Hodie non sunt kalende neque sabbatum. Que respondit. Vadam. Scruuque asinam: et precepit puero. Asina et ppera: ne michi moram facias in eundo: et hoc age quod precipio tibi. Profecta est igitur: et venit ad virum dei in monte carmeli. Cumque vidisset eam vir dei decontra: ait ad giesi puerum suum. Ecce sunamitis illa. Vade ergo occursum eius: et dic ei. Redere agitur circa te et circa virum tuum: et circa filium tuum? Que respondit. Rede. Cumque venisset ad virum dei in montem apprehendit pedes eius: et accessit giesi ut amoueret eam. Et ait homo dei. Dimittite illam. Anima enim eius in amaritudine est: et dominus relaxauit a me: et non indicauit michi. Que dixit illi. Nunquid perit filium a domino meo? Nunquid non dixi tibi: ne illudas me? Et ille ait ad giesi. Accinge lumbos tuos: et tolle baculum meum in manu tua et vade. Si occurrerit tibi homo non salutes eum: et si saluauerit te quispiam non respondeas illi. Et pones baculum meum super faciem pueri. Porro mater pueri ait. Vivit dominus et vivit anima tua: non dimittam te. Surrexit ergo: et secutus est eam. Giesi autem precesserat ante eos: et posuerat baculum super faciem pueri: et non erat vox neque sensus. Reuersusque est in occursum eius: et nunciauit ei dicens. Non surrexit puer. Ingressus est ergo heliseus domum: et ecce puer mortuus iacebat in lectulo eius. Angelusque clausit ostium super se et super puerum: et orauit ad dominum. Et ascendit: et